

## Justitiedepartementet

Yttrande över EU-kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om formskydd (omarbetning) och till Europaparlamentet och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskaps-formgivning och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2246/2002

(Ju2022/03605)

Svea hovrätt (Patent- och marknadsöverdomstolen) har, utifrån de utgångspunkter som domstolen har att beakta, ingen invändning mot förslagen. Domstolen vill dock påpeka följande.

### EU-kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om formskydd (omarbetning)

Av artikel 19.3 följer att en medlemsstat som vid antagandet av direktivet ger skydd för en formgivning som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt och som används uteslutande för att reparera den sammansatt produkten så att den återfår sitt ursprungliga utseende ska fortsätta att ge sådant skydd under *tio år* från ikraftträdandet genom nationellt undantag. En mönsterregistrering i Sverige för sådana beståndsdelar kan dock, enligt nu gällande mönsterskyddslag (1970:485), som längst gälla i *femton år*, se 24 § andra stycket. Detta bör beaktas vid den slutliga utformningen av direktivet, bl.a. för att säkerställa att direktivet är förenligt med svenska bestämmelser och EU-stadgans bestämmelser om egendomsskydd.

Hovrätten vill vidare uppmärksamma att inledningen av artikel 31.1 ("Utan att det påverkar parternas rätt att överklaga till domstol [...]") kan uppfattas på två sätt. Det ena sättet är att det avser ett överklagande till domstol av en myndighets beslut om registrering. Det andra är att det avser en ansökan om ogiltighetsförklaring direkt till domstol. Vilken avsikten är kan förtydligas. Vidare bör ett beslut inom ramen för ett administrativt förfarande för ogiltigförklaring i sig kunna överklagas. Denna fråga förefaller dock lämnad utan reglering i direktivet, samtidigt som det inte uttryckligen framgår huruvida frågan överlämnas till nationell rätt eller inte. Även detta förtjänar att förtydligas.

### Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2246/2002

Enligt artikel 86.1(b) ska en domstol, om den finner att ingen av de ogiltighetsgrunder som anges i artikel 25 hindrar bibehållandet av EU-formgivningen, *avvisa* genkäröålet. Vi vill väcka frågan om det i stället bör anges att en domstol i en sådan situation ska *ogilla* genkäröålet.

Slutligen vill domstolen anmärka att artikel 89.1 i den svenska språkversionen lyder "Om en domstol för EU-formgivningar finner att svaranden

har gjort intrång eller skapat fara för intrång i en EU-formgivning ska domstolen, *om det inte föreligger särskilda skäl*, förbjuda svaranden (...)” medan motsvarande lydelse i den engelska språkversionen är ”Where an EU design court finds that the defendant has infringed or threatened to infringe an EU design, it shall, *unless there are special reasons for not doing so*, issue an order prohibiting the defendant (...)”. Det framstår som att det finns en skillnad i språkversionerna, där den engelska lydelsen överensstämmer med motsvarande passus i den nu gällande förordningens svenska version av artikel 89.1 (*”om det inte finns särskilda skäl att inte göra det”*). För det fall någon materiell ändring inte är avsedd i detta hänseende, bör den svenska språkversionen av förslaget ändras.

---

I handläggningen av detta ärende har deltagit hovrättslagmannen Amina Lundqvist, hovrättsrådet Annika Malm och tf. hovrättsassessorn Sofia Frisk Lavotha, föredragande.

Amina Lundqvist

Sofia Frisk Lavotha